

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 kwietnia 1987 r.

Nr 10

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

- 90 — z dnia 26 marca 1987 r. w sprawie zmiany nazwy gminy Laskowice Oławskie w województwie wrocławskim 133

ZARZĄDZENIA:

- 91 — Ministra Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 28 lutego 1987 r. w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji stacji uzdatniania wody 133
- 92 — Ministra Komunikacji z dnia 13 marca 1987 r. w sprawie zakresu i warunków prowadzenia transportu drogowego taksówkami przedsiębiorstw komunalnych 135
- 93 — Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych z dnia 28 marca 1987 r. w sprawie zasad ustalania liczby zatrudnionych w celu naliczania odpisów na zakładowe fundusze socjalny i mieszkaniowy w uspołecznionych zakładach pracy 138
- 94 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 12 marca 1987 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych niektórych przetworów mleczarskich podczas przechowywania 139
- 95 — Ministra Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 15 marca 1987 r. w sprawie krajowych norm ubytków naturalnych korzeni buraków cukrowych podczas załadunku, wyładunku i przeładunku 140
- 96 — Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 17 lutego 1987 r. w sprawie zasad i warunków przyjęć na I rok studiów w roku akademickim 1987/88 w akademiach wychowania fizycznego 141

90

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 26 marca 1987 r.

w sprawie zmiany nazwy gminy Laskowice Oławskie w województwie wrocławskim.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 1983 r. o systemie rad narodowych i samorządu terytorialnego (Dz. U. Nr 41, poz. 185 i Nr 62, poz. 286, z 1984 r. Nr 21, poz. 100 i Nr 31, poz. 173, z 1985 r. Nr 14, poz. 60 i Nr 50, poz. 262 oraz z 1986 r. Nr 47, poz. 227) Rada Państwa w porozumieniu z Radą Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W województwie wrocławskim zmienia się nazwę gminy Laskowice Oławskie na Jelcz-Laskowice.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski

91

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI MATERIAŁOWEJ I PALIWOWEJ

z dnia 28 lutego 1987 r.

w sprawie szczegółowych zasad eksploatacji stacji uzdatniania wody.

Na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1984 r. o gospodarce energetycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 96) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady eksploatacji stacji uzdatniania wody w jednostkach gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej.

2. Szczegółowych zasad eksploatacji nie stosuje się do stacji uzdatniania wody pitnej oraz wody do celów sanitarnych.

3. Eksploatację stacji uzdatniania wody należy prowadzić zgodnie z przepisami zarządzenia oraz ogólnymi zasadami eksploatacji, określonymi w zarządzeniu Ministrów Górnictwa i Energetyki oraz Gospodarki Materiałowej i Paliwowej z dnia 18 lipca 1986 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń i instalacji energetycznych (Monitor Polski Nr 25, poz. 174).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o stacjach uzdatniania wody, rozumie się przez to:

- 1) stacje uzdatniania wody do zasilania układów chłodzenia kondensatorów turbin i innych urządzeń energetycznych,
- 2) stacje uzdatniania wody do zasilania kotłów wodnych oraz urządzeń i sieci ciepłowniczych,

3) stacje uzdatniania wody dodatkowej do zasilania kotłów parowych i obiegów wodno-parowych.

§ 3. 1. Przed przyjęciem do eksploatacji stacji uzdatniania wody nowych, przebudowanych lub po remoncie należy sprawdzić, czy jakość produkowanej wody jest zgodna z dokumentacją i spełnia wymagania obowiązujących norm.

2. Ruchowi próbnemu powinny być poddane wszystkie stacje uzdatniania wody.

3. Warunki ruchu próbnego powinny być uzgodnione między użytkownikiem (zakładem), producentem urządzeń i wykonawcą stacji, z tym że czas ruchu próbnego nie może być krótszy niż 72 godziny. Ruch próbny powinien być prowadzony przy maksymalnej projektowanej wydajności stacji i wymaganej jakości wody uzdatnionej.

§ 4. Przyjęcie do eksploatacji stacji uzdatniania wody powinno nastąpić przed:

- 1) uruchomieniem urządzeń wymagających chłodzenia wodą uzdatnioną,
- 2) rozpoczęciem napełniania sieci ciepłowniczej,
- 3) rozpoczęciem chemicznego oczyszczania nowych kotłów wodnych lub parowych.

§ 5. Stacje uzdatniania wody nie mogą być przyjęte do eksploatacji bez sprawnej instalacji do unieszkodliwiania ścieków, powstających przy produkcji wody uzdatnionej.

§ 6. 1. Programy pracy stacji uzdatniania wody powinny zawierać w szczególności:

- 1) bilans rocznego zapotrzebowania zakładu na wodę uzdatnioną, z podziałem na kwartały,
- 2) zasady gospodarki wodą zużytą i ściekami,
- 3) prognozę średnicodobowej wydajności stacji uzdatniania wody, w zależności od wielkości produkcji energii elektrycznej i ciepłej oraz ewentualnych zmian jakości wody surowej, przeznaczonej do uzdatniania,
- 4) wskaźniki zużycia chemikaliów wraz z prognozą zmian wynikających ze stopnia zużycia jonitów oraz ewentualnych zmian jakości wody surowej,
- 5) bilans energetyczny i ciepły stacji.

2. Program pracy stacji uzdatniania wody należy aktualizować raz w roku.

§ 7. 1. Stacje uzdatniania wody powinny być w stałej gotowości do produkowania wody o wymaganych własnościach i w ilościach wystarczających na pokrycie strat eksploatacyjnych w obiegach i strat występujących podczas rozruchów urządzeń energetycznych oraz do utrzymania odpowiednich zapasów.

2. Straty w obiegach wodno-parowych powstałe w wyniku odmulania oraz ubytków wskutek nieszczelności nie powinny przekraczać:

- 1) w obiegach wodno-parowych z kotłami o ciśnieniu powyżej 4 MPa — 3% wydajności wszystkich kotłów, z tym że ilość tę należy powiększyć o straty skroplin nie zwróconych przez obcych odbiorców pary, o straty pary na odgazowanie wody do sieci ciepłej, o straty pary do zdmuchiwozary kotłowych i do ogrzewania oleju opałowego oraz o ilości pary na potrzeby stacji oczyszczania kondensatu,
- 2) w obiegach wodno-parowych z kotłami o ciśnieniu poniżej 4 MPa — strat ustalonych w drodze pomiaru podczas ruchu próbnego.
3. Straty w obiegu ciepłowniczym nie powinny przekraczać 2% godzinowego rzeczywistego natężenia przepływu wody sieciowej.

4. Zapasy wody uzdatnionej do zasilania obiegów ciepłowniczych i wodno-parowych powinny być nie mniejsze od 6-godzinnej wydajności stacji.

§ 8. 1. W każdej stacji uzdatniania wody należy prowadzić dokumentację ruchową, określającą pracę stacji pod względem ilościowym i jakościowym, w szczególności zawierającą bilanse wody i chemikaliów oraz ocenę jakości uzdatniania wody i stanu technicznego urządzeń.

2. Jakość wody należy kontrolować po każdym stadium obróbki. Zakres i metodyka wykonywanych analiz chemicznych powinny być zgodne z wymaganiami norm.

3. Dokumentacja ruchowa powinna zawierać:

- 1) dobowe raporty ruchowe,
- 2) dziennik operacyjny,
- 3) książkę instalacji,
- 4) książkę usterek.

4. Zaleca się prowadzenie zapisów o zdarzeniach ruchowych co najmniej raz na zmianę.

§ 9. 1. Do uzdatniania wody należy stosować chemikalia odpowiadające wymaganiom norm. Chemikalia powinny być dostarczone z atestami dostawców. W szczególności:

- 1) w stacjach uzdatniania wody do obiegów wodno-parowych należy stosować ług sodowy oraz kwas solny i siarkowy (kontaktowy) gatunku I,
- 2) jakość jonitów z importu powinna być gwarantowana przez dostawcę, przy czym nie dopuszcza się transportowania i przechowywania jonitów w temperaturze poniżej +5°C oraz ich przechowywania i eksploataowania w temperaturach wyższych niż dopuszczone przez dostawcę,
- 3) podczas eksploatacji jonitów należy oznaczać ich zdolność wymienną nie rzadziej niż co 2 lata.

2. Zapas chemikaliów do uzdatniania wody powinien być równy co najmniej jednomiesięcznemu zapotrzebowaniu przy maksymalnej projektowanej wydajności stacji. Zaleca się, aby zapasy kwasu solnego i roztworu wodorotlenku sodowego mogły pokryć zapotrzebowanie równe dwumiesięcznemu zużyciu, przy maksymalnej wydajności stacji.

3. Zaleca się utrzymywanie rezerwy wodorotlenku sodowego w postaci płatków, lasek i granulek, wystarczającej na pokrycie 6-dniowego zapotrzebowania.

4. Zapas jonitów i materiałów filtracyjnych nie powinien przekraczać w zasadzie jednorocznego zapotrzebowania na uzupełnienie ilości złoża. Straty jonitów podczas rocznej eksploatacji nie mogą być wyższe niż 5% ilości znajdującej się w wymiennikach.

§ 10. 1. Przy dokonywaniu oceny stanu technicznego urządzeń stacji uzdatniania wody należy uwzględnić w szczególności:

- 1) wyniki analiz zapisów zawartych w dokumentacji ruchowej,
- 2) wyniki badań i zaleceń zawartych w protokołach pokontrolnych,
- 3) wyniki oględzin i pomiarów stanu chemoodpornych zabezpieczeń urządzeń, zbiorników, kanałów, rurociągów, armatury i pomp,
- 4) wyniki oględzin zewnętrznych i wewnętrznych powierzchni urządzeń i zbiorników nie zabezpieczonych chemoodpornie,
- 5) stopień zużycia jonitów i mas filtracyjnych.

2. Oceny stanu technicznego poszczególnych urządzeń stacji należy dokonywać raz w roku, a zbiorników magazynowych kwasu solnego i siarkowego — co 6 miesięcy.

3. W stacjach uzdatniania wody do obiegów wodno-parowych z kotłami parowymi o ciśnieniu powyżej 8 MPa zaleca się przeprowadzanie raz na 2 lata prób i pomiarów pod kierunkiem wyspecjalizowanej jednostki pomiarowo-badawczej.

§ 11. Planowane remonty urządzeń należy skoordynować z remontami innych urządzeń zasilanych przez stacje uzdatniania wody.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Gospodarki Materiałowej i Paliwowej:
J. Woźniak

92

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 13 marca 1987 r.

w sprawie zakresu i warunków prowadzenia transportu drogowego taksówkami przedsiębiorstw komunalnych.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 12 listopada 1985 r. o zmianach w organizacji oraz zakresie działania niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej (Dz. U. Nr 50, poz. 262) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie ustala zakres i warunki prowadzenia transportu drogowego taksówkami osobowymi i bagażowymi przedsiębiorstw komunalnych.

§ 2. 1. Umowę przewozu taksówką uważa się za zawartą z chwilą zajęcia przez pasażera miejsca w taksówce lub z chwilą przyjęcia przez kierowcę lub dyspozytora ruchu zamówienia na wykonanie usługi przewozu.

2. Pasażer ma obowiązek uiszczenia należności za wykonaną usługę zgodnie z obowiązującą taryfą, nie później niż w chwili zwolnienia taksówki.

3. Kierowca może żądać zapłaty należności przed zakończeniem wykonywania usługi w przypadku, gdy pasażer czasowo opuszcza taksówkę. Kierowca pobiera wówczas należność za wykazaną przez taksometr część wykonanej usługi przewozu oraz za przewidywany czas postoju. Jeżeli do końca umówionego czasu postoju pasażer nie wróci do taksówki, kierowca może uznać, że pasażer zrezygnował z dalszego przewozu.

4. Przy wyjazdach poza granice miasta kierowca może uzależnić zawarcie umowy na wykonanie usługi od uiszczenia przez pasażera zaliczki w wysokości przybliżonej do należności za zamawianą usługę. Ostateczne rozliczenie należności między kierowcą a pasażerem następuje po zakończeniu wykonywania usługi.

5. W razie odmowy przez pasażera uiszczenia należności za wykonaną usługę, kierowca może zwrócić się do Milicji Obywatelskiej o ustalenie tożsamości pasażera. Jeżeli odmawiającym zapłaty jest żołnierz służby czynnej, kierowca może zwrócić się o pomoc do organów wojskowych.

6. Na żądanie pasażera kierowca jest obowiązany wydać rachunek za wykonaną usługę, podając w nim wysokość pobranej należności, trasę przejazdu i numer boczny taksówki.

§ 3. 1. Kierowca taksówki ma prawo odmówić wykonania przewozu lub rozpoczęty przerwąć, jeżeli pasażer:

- 1) swoim zachowaniem zdradza objawy odurzenia alkoholem lub innym środkiem odurzającym,
- 2) spożywa w taksówce alkohol lub przyjmuje środki odurzające,
- 3) zanieczyszcza lub uszkadza taksówkę,
- 4) nie zastosuje się do żądań kierowcy w sprawach zapewniających bezpieczeństwo jazdy i osobiste bezpieczeństwo kierowcy,
- 5) wzbudza odrazę brudem lub niechlujstwem.

2. Kierowca może odmówić wykonania przewozu poza drogami publicznymi.

§ 4. 1. Kierowca obowiązany jest włączyć taksometr natychmiast po zajęciu przez pasażera miejsca w taksówce, a wyłączyć natychmiast po zakończeniu wykonywania usługi.

2. Kierowca wykonujący usługi przewozu według systemu „radio-taxi”, przy którym opłata za podstawienie taksówki jest zryczałtowana, ma obowiązek jechać do zamawiającego z włączonym taksometrem. Po przyjeździe do miejsca podstawienia taksówki kierowca jest obowiązany skasować wskazania taksometru i ponownie włączyć taksometr.

§ 5. 1. Taryfę za usługi przewozu taksówkami osobowymi i bagażowymi oraz zasady pobierania opłat z tego tytułu określają odrębne przepisy.

2. Kierowca nie może pobierać innych opłat za wykonywanie usługi przewozu niż określone w taryfie, o której mowa w ust. 1.

§ 6. Kierowca jest obowiązany wykonać przewóz najkrótszą drogą, chyba że pasażer wyrazi zgodę na przewóz lub żąda przewozu inną drogą.

§ 7. 1. Taksometr w taksówce powinien być tak umieszczony, aby jego wskazania (taryfa i opłata) były widoczne dla pasażera. Obsługa taksometru należy do obowiązków kierowcy.

2. Z chwilą włączenia świateł postojowych taksówki wskazania taksometru określające należności i stosowną taryfę powinny być podświetlone.

§ 8. 1. W taksówce powinny być umieszczone na widocznym miejscu:

- 1) tabliczka z numerem bocznym taksówki,